

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	22XCoE/6/2016
Identifikačné číslo spisu:	6906213782
Dátum vydania rozhodnutia:	17.01.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Zemková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:6906213782.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej: POHOTOVOST', s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpenej advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom Grösslingova 4, Bratislava, proti povinnej: I. B., bytom Q., vedenej súdnym exekútorom JUDr. Jozefom Ďuricom, so sídlom exekútorského úradu Borovianska 17, Zvolen, pod sp.zn. EX 4708/06, o vymoženie 661,22 € s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Rimavská Sobota pod sp.zn. 3Er/1880/2006, o odvolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 4CoE/82/2013-73 zo dňa 22. januára 2014, takto

rozhodol:

Konanie o odvolaní proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 4CoE/82/2013-73 zo dňa 22. januára 2014 z a s t a v u j e .

Povinnej sa nepriznáva náhrada trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Rimavská Sobota (ďalej len „exekučný súd“) poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie na vymoženie sumy 661,22 € s príslušenstvom v zmysle ustanovenia § 44 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“) na základe exekučného titulu, ktorým bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a.s. (ďalej len „rozhodcovský súd“) sp.zn. SR 2164/06 zo dňa 20.06.2006 (ďalej len „rozhodcovský rozsudok“).

2. Exekučný súd uznesením č.k. 3Er/1880/2006-43 zo dňa 15.03.2012 exekúciu vyhlásil za neprípustnú a zastavil ju. Zastavenie exekúcie odôvodnil nespôsobilosťou rozhodcovského rozsudku byť exekučným titulom. Rozhodcovský súd totiž odvodzoval svoju právomoc z rozhodcovskej doložky dohodnutej medzi oprávnenou a povinnou v zmluve o úvere (vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru ako súčasti tejto zmluvy), ktorá ale nespĺňala podmienku písomnej formy ustanovenej § 4 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní. Písomná forma by bola zachovaná, ak by oprávnená a povinná podpísali Všeobecné podmienky poskytnutia úveru, v ktorých bola rozhodcovská doložka obsiahnutá. Nedostatok písomnej formy rozhodcovskej doložky tak spôsobuje jej neplatnosť. Neplatná rozhodcovská doložka nie je spôsobilá založiť právomoc rozhodcovského súdu, preto exekučný súd

exekúciu vyhlásil za neprípustnú a zastavil ju.

3. O odvolaní oprávnenej Krajský súd v Banskej Bystrici rozhodol (ďalej len „odvolací súd“) uznesením č.k. 4CoE/82/2013-73 zo dňa 22.01.2014 tak, že odvolaním napadnuté uznesenie exekučného súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie, pričom návrh oprávnenej na prerušenie konania zamietol.

4. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu vo výroku o zamietnutí návrhu na preskúmanie konania podala oprávnená odvolanie. Odvolaním napadla výrok o zamietnutí návrhu na prerušenie konania a navrhla, aby Najvyšší súd SR uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie z dôvodu, že súd svojím postupom odňal účastníkovi konania možnosť konať pred súdom (ust. § 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. d/ O.s.p.), rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia (ust. § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.), napadnuté rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) skúmal, či sú dané procesné predpoklady, za splnenia ktorých môže konať o odvolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici.

6. Oprávnená v procesnom postavení, v ktorom sa nachádza v preskúmvanej veci, bola už účastníčkou konania vo viacerých iných, skutkovo a právne obdobných konaniach pred najvyšším súdom, v ktorých tak, ako aj v tomto prípade podala odvolanie proti rozhodnutiu krajského súdu; najvyšší súd konanie o jej odvolaniach v týchto veciach zastavil (viď napríklad rozhodnutia najvyššieho súdu z 30. apríla 2013 sp.zn. 2 Co 24/2013, sp.zn. 2 Co 49/2013, sp.zn. 2 Co 50/2013, ako aj z 26. júna 2013 sp.zn. 2 Co 28/2013 a z 25. júla 2013 sp.zn. 2 Co 66/2013) s tým, že a/ odvolaním možno napadnúť len rozhodnutie súdu prvého stupňa, b/ rozhodnutie krajského súdu, ktorým bol v odvolacom konaní zamietnutý návrh na prerušenie konania a ktorým bolo potvrdené alebo zrušené odvolaním napadnuté rozhodnutie, nie je rozhodnutím krajského súdu ako súdu prvého stupňa (ale je rozhodnutím odvolacieho súdu) a c/ Najvyšší súd na rozhodnutie o odvolaní smerujúcom proti rozhodnutiu odvolacieho súdu nie je funkčne príslušný (§ 9 ods. 1 a 2 O.s.p. a § 10 ods. 1 a 2 O.s.p.). Najvyšší súd na uvedené rozhodnutia v podrobnostiach poukazuje s tým, že aj v preskúmvanej veci sa stotožňuje s právnymi závermi v nich vyjadrenými.

7. Podľa § 161 C.s.p. kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (procesné podmienky).

8. Podľa § 161 ods. 2 C.s.p., ak ide o taký nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

9. Vzhľadom na to, že funkčná príslušnosť Najvyššieho súdu SR na prejednanie odvolania oprávnenej nie je daná, Najvyšší súd konanie o odvolaní zastavil.

10. Podľa § 470 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

11. Dňa 01.07.2016 nadobudol účinnosť nový procesný kódex - zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok. S poukazom na vyššie citované ustanovenie Keďže predmetné odvolanie bolo podané ešte pred 1. júlom 2016, podmienky jeho prípustnosti bolo nutné posúdiť podľa právneho stavu existujúceho v čase podania odvolania, teda podľa príslušných ustanovení O.s.p. Dôvodom pre takýto postup je nevyhnutnosť rešpektovania základných princípov C.s.p. o spravodlivosti ochrany porušených práv a právom chránených záujmov tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty, vrátane naplnenia legitímnych očakávaní účastníkov odvolacieho konania, ktoré začalo, avšak neskončilo za účinnosti skoršej úpravy procesného práva (Čl. 2 ods. 1 a 2 C.s.p.), ako aj o potrebe ústavne konformného i eurokonformného výkladu noriem vnútroštátneho práva (Čl. 3 ods. 1 C.s.p.).

12. O náhrade trov odvolacieho konania bolo potom rozhodnuté podľa § 256 ods. 1 C.s.p., keď výsledok odvolacieho konania obdobný jeho zastaveniu zavinila neprípustným odvolaním oprávnená, povinnej však v takomto konaní preukázateľne žiadne trovy (majúce sa nahradiť) nevznikli.

13. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.